То се једва могло и гледати: повремено садистички наступ Александра Вучића према водитељки РТС-а Оливери Јовићевић, која се коначно усудила да му постави неколико питања која се њему нису допала, био је толико мучан да је она имала пуно право да устане и оде из сопственог студија и остави председника самог да настави да се јада „народу“

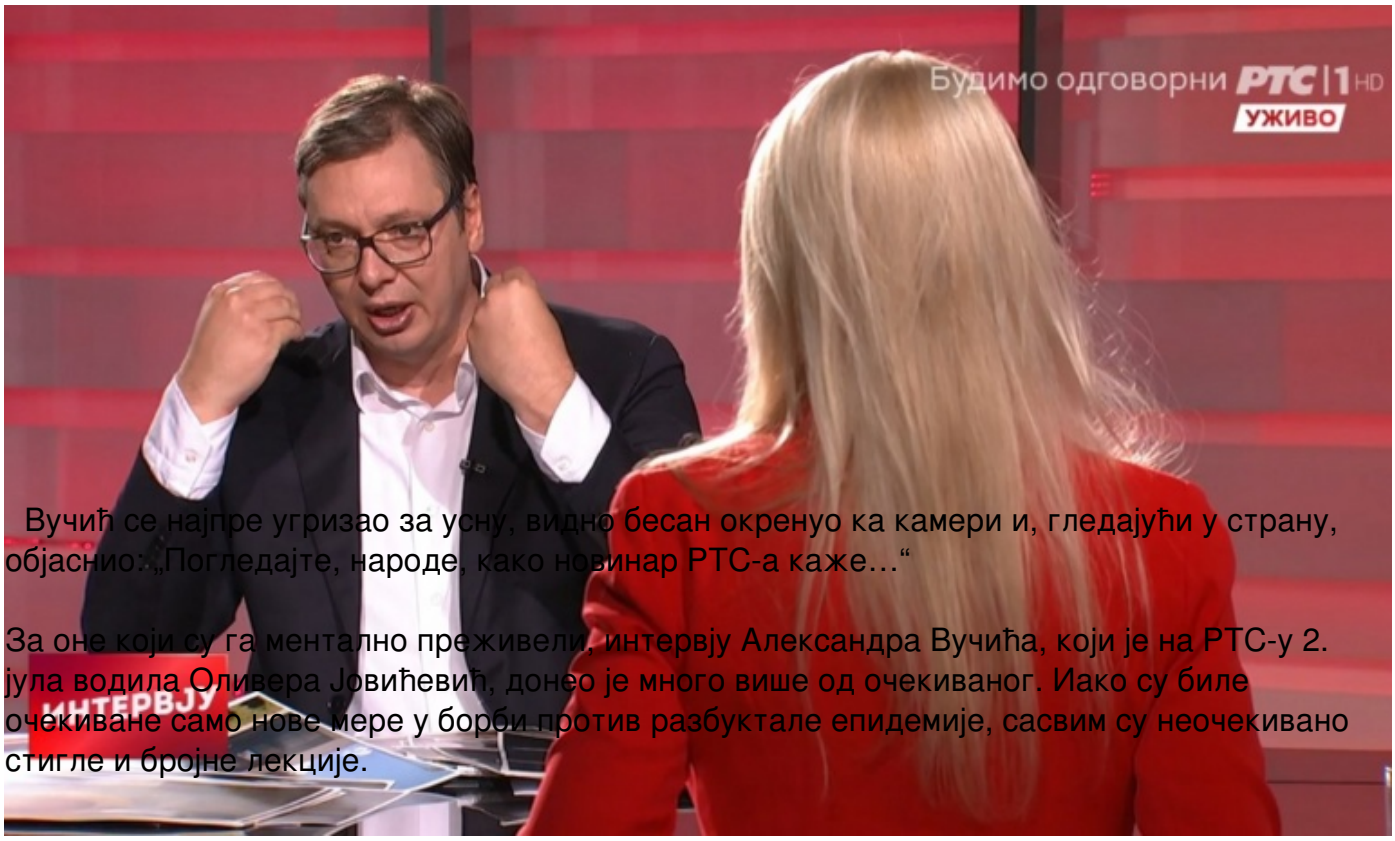

Вучић се најпре угризао за усну, видно бесан окренуо ка камери и, гледајући у страну, објаснио: „Погледајте, народе, како новинар РТС-а каже…“

За оне који су га ментално преживели, интервју Александра Вучића, који је на РТС-у 2. јула водила Оливера Јовићевић, донео је много више од очекиваног. Иако су биле очекиване само нове мере у борби против разбуктале епидемије, сасвим су неочекивано стигле и бројне лекције.

Још и пре него што је интервју почео, по ко зна који пут утврђено је одраније научено градиво – да ономе ко је овисник о пажњи, пажње никада није довољно. Практично читав дан, путем прорежимских медија и портала најављивано је како ће „вечерас Вучић затворити Београд“ или (ако буде милостив) само „увести полицијски час од 23 до 6“. Створена је тако она лагана језа, свима већ одавно позната, кад не смеш ни да помислиш чега би све Владалац могао да се досети и како ће нас овај пут казнити – страх или, у најмању руку, неизвесност која блокира бар делић мозга.

Грађани који су и иначе исцрпљени, психички израњављени од ванредног стања, у константном страху од вируса и будућности, тако су добили још једну додатну, а у суштини сасвим непотребну бригу. Уколико бисмо се упитали зашто се то ради, ко је

смислио такав садизам и шта је коначни циљ, тешко да би одговор могао да се очекује од неког аналитичара или уопште „цивилног лица“: то је ипак питање за стручњаке, маркетиншке и неких других специјалности.

Оливера Јовићевић имала пуно право да изађе из студија

Но, то је све био мачји кашаљ према ономе чему је те вечери присуствовала практично цела Србија пред ТВ екранима. Пре свега, оно што је позитивно: требало би рећи да се Оливера Јовићевић малчице поправила у односу на своја ранија издања, па је овај пут, за разлику од безбројног низа сличних прилика, ипак поставила нека нормална питања.

Подразумева се да то није био наступ који би требало да се изучава на студијама новинарства, који ће ући у било какву професионалну литературу. Далеко је то, предалеко од тога. Али се Оливера Јовићевић ипак усудила да пита председника, нпр. да ли се тестирао на корону, да ли осећа одговорност због одржавања утакмица, али и избора, у време пандемије.

Цех тој „храбрости“ платила је врло брзо у прорежимским медијима који су је по хитном поступку оптужили да се понашала непримерено, да је претерала и да су јој нека питања била „ван памети“ (како је оценио портал Еспресо).

С друге стране, реакција Александра Вучића на питања која му се нису допала била је таква да је овај интервју ипак ушао у антологију највећих понижења не само медијске куће која себе назива јавним сервисом већ и медија уопште.

Први пут, председник се озбиљно наљутио када је Оливера Јовићевић упоредила број преминулих од ковида у Новом Пазару с бројем истовремено преминулих у Македонији – та математика за ову причу није важна, али је битно да се Вучић најпре угризао за усну, видно бесан окренуо ка камери и, гледајући у страну, објаснио: „Погледајте, народе, како новинар РТС-а каже…“

Следио је низ понављања да је реч о измишљотини, изречених таквим тоном, да је Оливера Јовићевић – да је ово држава као што није, да је РТС медиј као што није и да је она новинарка као што није – имала пуно право да устане и оде из сопственог студија

Тај драматуршки детаљ поновио се у много жешћој форми када је водитељка – позивајући се на извор из његовог окружења – питала да ли је тачно да је у изборној ноћи ипак био незадовољан. Иако му је као некадашњем „новинару у покушају“, али и одличном познаваоцу медија, више него јасно да новинар не мора и не сме да открива свој извор, Вучић је више пута покушао да принуди водитељку да му каже на кога се позива. Када то није успело, опет се обратио камерама:

„Погледајте, грађани Србије, у шта се ово претворило, као бога вас молим погледајте у шта се ово претворило. Морам да дођем на РТС и да одговарам на нешто што је рекао нико, или ’ја нећу да кажем ко ми је то рекао’.“

Следио је низ понављања да је реч о измишљотини, изречених таквим тоном, да је Оливера Јовићевић – да је ово држава као што није, да је РТС медиј као што није и да је она новинарка као што није – имала пуно право да устане и оде из сопственог студија.

Разговор је настављен у сличном тону, у видно напетој атмосфери, а завршен је још једним обраћањем „народу“ и гледањем у камеру – када се захвалио грађанима и успут још једном потегао питање својих мука када мора да одговара на измишљотине и лажи.

Оливера Јовићевић имала пуно право и да реагује

Оно на шта Оливера Јовићевић ни овај пут није реаговала, баш попут својих колега из медија наклоњених власти, јесте чињеница да Вучић о инвестицијама говори као о својим или „нашим“ (где мисли на своју партију), о респираторима као о свом поклону Новом Пазару, о државним или националним одлукама које он лично не дозвољава, али и о бригама које у Уставом гарантованој подели власти уопште нису његове – чули смо, на пример, да он муку мучи шта ће бити с родом вишње друге категорије од 25 динара (?!).

Није реаговала на чињеницу да председник говори о платама новопазарских лекара као о својој прћији, баш као ни на то што кука колико дневно кошта тестирање грађана на корону – притом ни поменула није да је ових дана тестирање практично немогућа мисија, да људи болесни леже по травњацима чекајући у реду, а да су све то ВЕЋ ПЛАТИЛИ радећи и плаћајући доприносе овој држави.

Уколико бисмо се упитали зашто се то ради, ко је смислио такав садизам и шта је коначни циљ, тешко да би одговор могао да се очекује од неког аналитичара или уопште „цивилног лица“: то је ипак питање за стручњаке, маркетиншке и неких других специјалности

То, дакле, није ништа ново, али је овај пут дошло до изражаја пре свега због стања у којем се држава тренутно налази и чињенице да се корона једноставно отела контроли. Док људи масовно умиру а здравствени систем пуца, док читава нација очекује да опет буде заточена зато што се неком прохтело да игра фудбал, а неко је пошто-пото хтео на изборе – све је то било у најмању руку неукусно, непријатно и „превише“. Јер, чак и присталице владајуће гарнитуре те су вечери желеле рапорт изабраног председника шта ће учинити да покушамо да из овога извучемо живе главе, а не јадиковку човека који пада у бело усијање на сваку критику, а који је притом свесно преузео комплетну власт и урнисао све институције.

Што се тиче РТС-а и Оливере Јовићевић, лепо би и добро било да су се заиста мало охрабрили, мало стали пред огледало и запитали где ће и како ће. Ипак, пре ће бити да је ово само један инцидент, тек да се „мало докажу“, а на који је Вучић одговорио показавши своје право лице.

Од свих интервјуа с Вучићем вођеним на РТС-у, овај је свакако био најбољи, али је новинарки и самој кући донео и највеће понижење. Сасвим очекивано. Ако насилнику годинама дозвољаваш да те малтретира, да се иживљава; ако се годинама сагињеш и намешташ да му буде лакше да те шутне – не можеш да очекујеш да ће он бити милостивији када се коначно мало усправиш. Напротив, десиће се сасвим супротно. Десиће се 2. јул увече.

Аутор: Тамара Скроза

(Цензоловка)